

Chambre des Représentants

SESSION 1979-1980

11 DÉCEMBRE 1979

PROJET DE LOI

relatif aux propositions budgétaires 1979-1980

I. — AMENDEMENTS SUBSIDIAIRES

PRÉSENTÉS PAR M. KNOOPS

AUX AMENDEMENTS
DE M. W. DE CLERCQ
(Doc. n° 323/6-II)

Art. 26

1) Au § 2, deuxième ligne, après les mots « 100 millions de francs », insérer ce qui suit : « *augmentés de 100 000 F par personne attachée au contribuable par les liens d'un contrat de travail ou d'emploi au 31 décembre 1980,* ».

2) Compléter le même § 2 par ce qui suit :

« *Cette participation exceptionnelle ne sera pas appliquée quand le bénéfice est inférieur à 10 % du capital nominal ou à 5 % des fonds propres de l'entreprise.* »

JUSTIFICATION

Le principe de cette participation exceptionnelle est certes discutable au moment où l'on prétend vouloir développer les entreprises et restaurer l'idée de risque. Si toutefois, il était néanmoins appliqué, il y aurait lieu de distinguer le cas des entreprises, grandes pourvoyeuses d'emploi. D'autre part, il serait tout à fait insensé de traiter le capital à risque de façon encore plus désavantageuse, alors qu'il rapporterait moins que des fonds d'Etat (le dernier Fonds des routes est proposé à 10,50 %) ou même qu'un dépôt à la Caisse d'épargne.

E. KNOOPS

Voir :

323 (1979-1980) :

- N° 1 : Projet de loi.
- Nos 2 à 12 : Amendements.
- N° 13/1° : Rapport (articles disjoints).
- Nos 14 à 18 : Amendements.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1979-1980

11 DECEMBER 1979

WETSONTWERP

betreffende de budgettaire voorstellen 1979-1980

I. — AMENDEMENTEN IN BIJKOMENDE ORDE

VOORGESTELD DOOR DE HEER KNOOPS

OP DE AMENDEMENTEN
VAN DE HEER W. DE CLERCQ
(Stuk n° 323/6-II)

Art. 26

1) In § 2, op de tweede en de derde regel, na de woorden « ten minste 100 miljoen frank bedraagt, » de volgende woorden invoegen : « *verhoogd met 100 000 F per persoon die op 31 december 1980 met de belastingplichtige verbonden is door een arbeidsovereenkomst voor werklieden of voor bedienden.* ».

2) Dezelfde § 2 aanvullen met wat volgt :

« *Die uitzonderlijke bijdrage wordt niet toegepast wanneer de winst lager ligt dan 10 % van het nominaal kapitaal of 5 % van de eigen middelen van de onderneming.* »

VERANTWOORDING

Het beginsel van deze uitzonderlijke bijdrage is zeker betwistbaar, nu men beweert de ontwikkeling van de bedrijven te willen bevorderen en de risicogedachte in ere te herstellen. Wordt het niettemin toegepast, dan dient bijzondere aandacht te worden gewijd aan het lot van de arbeidsintensieve bedrijven. Voorts lijkt het inopportuun het risicodragend kapitaal nog meer te benadelen, hoewel het minder opbrengt dan de Staatsfondsen (de jongste lening van het Wegenfonds brengt 10,50 % op) of zelfs dan een depositoboekje bij de Spaarkas.

Zie :

323 (1979-1980) :

- N° 1 : Wetsontwerp.
- N°s 2 tot 12 : Amendementen.
- N° 13/1° : Verslag (afgescheiden artikelen).
- N°s 14 tot 18 : Amendementen.

II. — AMENDEMENT

PRÉSENTÉ PAR M. BURGEON

Art. 2

Compléter comme suit le texte de cet article :

« Sont exclus des dispositions du présent article, les personnes qui ont obtenu un prêt hypothécaire à taux réduit pour le logement qu'elles habitent, à condition que leur revenu annuel imposable ne dépasse pas un million. »

JUSTIFICATION

Sont notamment visés par l'amendement les travailleurs de charbonnages qui ont obtenu un prêt hypothécaire à taux réduit pour la construction de leur maison.

Beaucoup d'entre eux sont actuellement pensionnés et les nouvelles dispositions signifient pour eux des charges alourdies.

Les personnes occupées dans des institutions de crédit ont parfois les mêmes avantages.

La limitation des revenus à un plafond de 1 million renforce le caractère social de l'amendement.

W. BURGEON

III. — AMENDEMENTS

PRÉSENTÉS PAR M. GLINEUR

Art. 70

Supprimer cet article.

JUSTIFICATION

La sécurité sociale rencontre de grosses difficultés financières. La cause essentielle de ces difficultés se situe en fait dans le pillage par l'Etat des ressources de la sécurité sociale, notamment des réserves des caisses de pensions et d'allocations familiales des salariés, soit en n'allouant pas le montant des subventions prévues par la législation en la matière, soit en portant à charge des caisses d'allocations familiales ou des pensions, des dépenses incombant à d'autres organismes ou à l'Etat lui-même.

Or, la sécurité sociale est en particulier alimentée par des cotisations déduites directement du salaire des travailleurs et indirectement par ce que l'on désigne comme salaires différés (cotisations dites patronales).

Il n'y a aucune raison de faire supporter par les travailleurs le paiement d'allocations familiales qui, antérieurement, étaient à juste titre à charge de l'Etat, c'est-à-dire de la collectivité.

Art. 71

Supprimer cet article.

Art. 72

Supprimer cet article.

Art. 75

Supprimer cet article.

II. — AMENDEMENT

VOORGESTELD DOOR DE HEER BURGEON

Art. 2

De tekst van dit artikel aanvullen als volgt :

« Buiten de bepalingen van het onderhavige artikel en op voorwaarde dat hun jaarlijks belastbaar inkomen niet meer bedraagt dan 1 miljoen F, vallen de personen die voor de woning die zij betrekken een hypotheeklening tegen verminderde rentevoet verkregen hebben. »

VERANTWOORDING

Het amendement is met name bedoeld voor werknemers in de steenkoolmijnen die voor het bouwen van hun woning een hypotheeklening tegen verminderde rentevoet hebben verkregen.

Velen onder hen zijn thans gepensioneerd en de nieuwe bepalingen zijn voor hen een zware last.

De personeelsleden die tewerkgesteld zijn in kredietinstellingen genieten soms dezelfde voordelen.

Het sociale karakter van het amendement wordt versterkt door de beperking van hun inkomen tot een plafond van 1 miljoen.

III. — AMENDEMENTEN

VOORGESTELD DOOR DE HEER GLINEUR

Art. 70

Dit artikel weglaten.

VERANTWOORDING

De sociale zekerheid kent grote financiële moeilijkheden. De hoofdoorzaak van die moeilijkheden ligt in het feit dat de Staat de bronnen van de sociale zekerheid, en met name de reserves van de pensioenkassen en van de kinderbijslagkassen voor werknemers, leeghaalt en het bedrag van de door de ter zake vigerende wetten vastgestelde subsidies niet uitbetaalt of uitgaven, die normaal ten laste vallen van andere instellingen of van de Staat zelf, afschuift op de kinderbijslag- en de pensioenkassen. Nochtans wordt de sociale zekerheid in het bijzonder gestijfd door bijdragen die rechtstreeks van het loon van de werknemers worden afgehouden, en onrechtstreeks door wat men het uitgestelde loon noemt (werkgeversbijdragen).

Er is geen enkele reden om de werknemers de betaling te laten dragen van kinderbijslag die vroeger volkomen terecht ten laste van de Staat, anders gezegd van de gemeenschap, viel.

Art. 71

Dit artikel weglaten.

Art. 72

Dit artikel weglaten.

Art. 75

Dit artikel weglaten.

Art. 76

Supprimer cet article.

JUSTIFICATION

Nous sommes opposés à la dérogation prévue par ces articles pour les raisons développées dans la justification de la suppression de l'article 70, car lorsque les réserves seront épuisées, l'Etat pour ne pas respecter ses obligations s'attaquera alors aux droits acquis des travailleurs sur le plan des allocations familiales, comme il le fait actuellement dans le secteur de l'I. N. A. M. I.

Art. 81

Supprimer cet article.

JUSTIFICATION

Il ne peut être question d'admettre l'augmentation du coût des prestations à supporter par le malade. Cette orientation va à l'encontre de la gratuité des soins médicaux et pharmaceutiques au travailleur et à sa famille en cas de maladie. Nous sommes opposés à des économies susceptibles d'être préjudiciables à la santé des travailleurs.

Art. 86

Supprimer le dernier alinéa.

JUSTIFICATION

L'Etat étant le principal responsable des difficultés financières de l'I. N. A. M. I., il lui appartient de supporter la charge des intérêts de l'emprunt contracté.

Art. 96

Supprimer cet article.

Art. 97

Supprimer cet article.

JUSTIFICATION

Il y a lieu d'appliquer la subvention prévue par la législation du régime des pensions des travailleurs salariés et non de l'amputer comme le proposent les articles 96 et 97.

Art. 100

A l'antépénultième ligne, remplacer le montant de « 160 055 F » par le montant de « 171 365 F ».

JUSTIFICATION

Il n'y a aucune raison de ne pas allouer aux femmes travailleuses qui ont une carrière complète le même montant de pension minimum que celui accordé aux travailleurs masculins. En adoptant cet amendement, la Chambre ne ferait qu'appliquer les orientations des Communautés européennes tendant à faire disparaître les inégalités existantes sur le plan social entre les femmes et les hommes.

Art. 105

Supprimer cet article.

Art. 106

Supprimer cet article.

Art. 76

Dit artikel weglaten.

VERANTWOORDING

Wij zijn gekant tegen de in de hogervermelde artikelen bedoelde afwijking en wel om de redenen die in de verantwoording betreffende de weglating van artikel 70 werden uiteengezet. Wanneer de reserves opgebruikt zijn, zal de Staat immers, om zijn verplichtingen niet hoeven na te komen, beginnen aan de afbouw van de verkregen rechten der werknemers op het stuk van de kinderbijslag, zoals hij thans al in de R. I. Z. I. V.-sector bezig is te doen.

Art. 81

Dit artikel weglaten.

VERANTWOORDING

Het kan onmogelijk worden aanvaard dat de prijsstijging van de verstrekkingen door de zieke moet worden gedragen. Hier gaat men regelrecht in tegen de kosteloze geneeskundige en farmaceutische verzorging van de werknemers en hun gezinnen in geval van ziekte. Wij zijn gekant tegen besparingen die in het nadeel van de gezondheid van de werknemers kunnen uitvallen.

Art. 86

Het laatste lid weglaten.

VERANTWOORDING

Aangezien de Staat in de eerste plaats verantwoordelijk is voor de financiële moeilijkheden van het R. I. Z. I. V., dient hij de rentelast van de aangegane lening te dragen.

Art. 96

Dit artikel weglaten.

Art. 97

Dit artikel weglaten.

VERANTWOORDING

De subsidie waarin de wetgeving betreffende de pensioenregeling voor werknemers voorziet, moet worden toegekend; ze mag niet worden besnoeid zoals in de artikelen 96 en 97 voorgesteld wordt.

Art. 100

Op de op twee na laatste regel het bedrag « 160 055 F » vervangen door het bedrag « 171 365 F ».

VERANTWOORDING

Er is geen enkele reden om de werknemers met een volledige loopbaan niet hetzelfde minimum pensioenbedrag toe te kennen als de mannelijke werknemers. Als de Kamer dit amendement aanneemt, dan volgt ze alleen de beleidslijnen van de Europese Gemeenschappen, om de tussen mannen en vrouwen bestaande sociale ongelijkheden uit de weg te ruimen.

Art. 105

Dit artikel weglaten.

Art. 106

Dit artikel weglaten.

JUSTIFICATION

Il y a lieu de maintenir l'article 72 de la loi du 9 août 1963 prévoyant que les pensionnés ont droit aux prestations de santé sans paiement de cotisations à condition que leur pension corresponde à une carrière professionnelle égale ou supérieure au tiers d'une carrière complète ou considérée comme telle.

G. GLINEUR
M. LEVAUX

IV. — SOUS-AMENDEMENT

PRÉSENTÉ PAR M. KNOOPS

A L'AMENDEMENT DE M. BURGEON

(Voir n° II ci-avant)

Art. 2

Compléter le texte par ce qui suit :

« augmenté de 100 000 F par personne à charge ».

JUSTIFICATION

Il y a lieu de tenir compte de la situation familiale du redevable.

E. KNOOPS

V. — AMENDEMENT

PRÉSENTÉ PAR M. SCHILTZ

Art. 6

In fine de l'article 32ter, ajouter ce qui suit :

« sans que le montant de cette évaluation puisse être supérieur à la valeur réelle dans le chef du bénéficiaire. »

VI. — AMENDEMENTS

PRÉSENTÉS PAR M. HENDRICK

Art. 11

Supprimer cet article.

Art. 12

Remplacer de texte de cet article par ce qui suit :

« § 1. L'article 73 du même Code est remplacé par la disposition suivante :

VERANTWOORDING

Artikel 72 van de wet van 9 augustus 1963, dat bepaalt dat de gepensioneerden recht hebben op medische verzorging zonder betaling van bijdragen, op voorwaarde dat hun pensioen overeenkomt met een loopbaan die volledig is of als volledig wordt beschouwd, moet worden gehandhaafd.

IV. — SUB-AMENDEMENT

VOORGESTELD DOOR DE HEER KNOOPS

OP HET AMENDEMENT VAN DE HEER BURGEON

(Zie n° II hierboven)

Art. 2

De tekst aanvullen met wat volgt :

« verhoogd met 100 000 F per persoon ten laste ».

VERANTWOORDING

Er moet rekening worden gehouden met de gezinstoestand van de belastingplichtige.

V. — AMENDEMENT

VOORGESTELD DOOR DE HEER SCHILTZ

Art. 6

In fine van artikel 32ter, toevoegen wat volgt :

« zonder dat dit bedrag de werkelijke waarde in hoofde van de verkrijger mag te boven gaan. »

H. SCHILTZ

VI. — AMENDEMENTEN

VOORGESTELD DOOR DE HEER HENDRICK

Art. 11

Dit artikel weglaten.

Art. 12

De tekst van dit artikel vervangen door wat volgt :

« § 1. Artikel 73 van hetzelfde Wetboek wordt vervangen door de volgende bepaling :

" Art. 73. — Pour le calcul de l'impôt sur le revenu, le revenu imposable, arrondi au millier de francs inférieur, est divisé en un certain nombre de parts, fixé conformément à l'article 74 d'après la situation et les charges de famille du contribuable."

§ 2. L'article 74 du même Code est remplacé par la disposition suivante :

" Art. 74. — Le nombre de parts à prendre en considération pour la division du revenu imposable prévue à l'article 73 est fixé comme suit :

- célibataire, divorcé, veuf sans enfant à charge ... 1
- marié, sans enfant à charge 2
- célibataire, divorcé ayant un enfant à charge ... 2
- marié, veuf ayant un enfant à charge 2,5
- célibataire, divorcé ayant deux enfants à charge ... 2,5
- marié, veuf ayant deux enfants à charge 3
- célibataire, divorcé ayant trois enfants à charge ... 3
- marié, veuf ayant trois enfants à charge 3,5
- célibataire, divorcé ayant quatre enfants à charge . 3,5

et ainsi de suite en augmentant d'une demi-part par enfant à charge du contribuable.

En cas d'imposition séparée des époux par application de l'article 75, chaque époux est considéré comme un célibataire ayant à sa charge les enfants dont il a la garde.

Le veuf qui a à sa charge un ou plusieurs enfants non issus de son mariage avec le conjoint décédé, est traité comme un célibataire ayant à sa charge le même nombre d'enfants.

Pour l'application du premier alinéa du présent article, sont assimilés à des enfants à charge, les personnes considérées comme étant à charge du contribuable en vertu de l'article 82 du C. I. R."

§ 3. Un article 74bis, libellé comme suit, est inséré dans le même Code :

" Art. 74bis. — 1. Par dérogation à l'article 74, le revenu imposable des contribuables célibataires, divorcés ou veufs n'ayant pas d'enfant à charge, est divisé par 1,5 lorsque ces contribuables :

- a) ont un ou plusieurs enfants majeurs ou faisant l'objet d'une imposition distincte;
- b) ont un ou plusieurs enfants qui sont décédés à la condition que l'un d'eux au moins ait atteint l'âge de 16 ans;
- c) sont titulaires d'une pension d'invalidité pour accident du travail de 40 % au moins.

2. Le quotient familial prévu à l'article 74 est augmenté d'une part entière, et non d'une demi-part, pour chaque enfant handicapé."

§ 4. L'article 77 du même Code est remplacé par la disposition suivante :

" Art. 73. — Voor de berekening van de inkomstenbelasting wordt het tot het lagere duizendtal afgeronde belastbaar inkomen gedeeld in een aantal delen, vast te stellen overeenkomstig artikel 74 volgens de gezinstoestand en de gezinslasten van de belastingplichtige."

§ 2. Artikel 74 van hetzelfde Wetboek wordt vervangen door de volgende bepaling :

" Art. 74. — Het aantal delen dat in aanmerking moet worden genomen voor de verdeling van het in artikel 73 bedoelde belastbaar inkomen, wordt vastgesteld als volgt :

- ongehuwd, uit de echt gescheiden, weduwnaar zonder kinderen ten laste 1
- gehuwd, zonder kinderen ten laste 2
- ongehuwd, uit de echt gescheiden met een kind ten laste 2
- gehuwd, weduwnaar met een kind ten laste 2,5
- ongehuwd, uit de echt gescheiden met twee kinderen ten laste 2,5
- gehuwd, weduwnaar met twee kinderen ten laste . 3
- ongehuwd, uit de echt gescheiden met drie kinderen ten laste 3
- gehuwd, weduwnaar met drie kinderen ten laste . 3,5
- ongehuwd, uit de echt gescheiden met vier kinderen ten laste 3,5

en zo verder, waarbij telkens een half deel wordt toegevoegd per kind ten laste van de belastingplichtige.

Worden de echtgenoten afzonderlijk belast met toepassing van artikel 75, dan wordt elke echtgenoot als een ongehuwde beschouwd die de kinderen welke hij onder zijn bewaring heeft, ten laste heeft.

De weduwnaar die een of meer niet uit het huwelijk met zijn overleden echtgenoot gesproten kinderen ten laste heeft, wordt behandeld als een ongehuwde die hetzelfde aantal kinderen ten laste heeft.

Voor de toepassing van het eerste lid van dit artikel worden de personen die krachtens artikel 82 van het W. I. B. als ten laste van de belastingplichtige worden beschouwd, gelijkgesteld met kinderen ten laste."

§ 3. In hetzelfde Wetboek wordt een artikel 74bis ingevoegd, luidend als volgt :

" Art. 74bis. — 1. Bij afwijking van artikel 74 wordt het belastbaar inkomen van de belastingplichtigen die ongehuwd, uit de echt gescheiden of weduwnaar zonder kinderen ten laste zijn, gedeeld door 1,5 wanneer die belastingplichtigen :

- a) een of meer kinderen hebben die meerderjarig zijn of afzonderlijk belast worden;
- b) een of meer kinderen hebben die overleden zijn, op voorwaarde dat ten minste een van hen 16 jaar oud geworden is;
- c) een invaliditeitspensioen genieten wegens een arbeidsongeval dat een invaliditeit van ten minste 40 % veroorzaakt heeft.

2. Het in artikel 74 bedoelde gezinsquotiënt wordt met een deel, en niet met een half deel, verhoogd voor elk kind dat gehandicapt is."

§ 4. Artikel 77 van hetzelfde Wetboek wordt vervangen door de volgende bepaling :

" Art. 77. — Pour les contribuables mariés sans enfant à charge et les contribuables célibataires ayant un enfant à charge, l'impôt est calculé en appliquant le taux de :

0 % à la fraction du revenu qui n'excède pas 100 000 F;
5 % à la fraction du revenu compris entre 100 000 et 120 000 F;
10 % à la fraction du revenu compris entre 120 000 et 150 000 F;
15 % à la fraction du revenu compris entre 150 000 et 200 000 F;
20 % à la fraction du revenu compris entre 200 000 et 275 000 F;
25 % à la fraction du revenu compris entre 275 000 et 350 000 F;
30 % à la fraction du revenu compris entre 350 000 et 425 000 F;
35 % à la fraction du revenu compris entre 425 000 et 600 000 F;
40 % à la fraction du revenu compris entre 600 000 et 875 000 F;
45 % à la fraction du revenu compris entre 875 000 et 1 000 000 F;
50 % à la fraction du revenu compris entre 1 000 000 et 1 350 000 F;
55 % à la fraction du revenu compris entre 1 350 000 et 1 750 000 F;
60 % à la fraction du revenu supérieur à 1 750 000 F.

Pour les autres contribuables, les revenus visés ci-dessus sont augmentés ou diminués en tenant compte de la situation et des charges de famille des intéressés, dans les mêmes proportions que le nombre de parts fixé aux articles 74 et 74bis."

§ 5. L'article 78 du même Code est remplacé par la disposition suivante :

" Art. 78. — Les cotisations prévues à l'article 77 sont diminuées comme suit :

Cotisation n'excédant pas :

10 000,— 15 %

Cotisation comprise entre :

10 001,— et 15 000,— ... 12 %
 15 001,— et 20 000,— ... 10 %
 20 001,— et 25 000,— ... 8 %
 25 001,— et 30 000,— ... 6 %
 30 001,— et 35 000,— ... 4 %
 35 001,— et 45 000,— ... 2 %."

§ 6. Les articles 79 et 81 du même Code sont supprimés. »

JUSTIFICATION

I. Les modifications apportées par le Gouvernement à cet article sont de louables mais très timides efforts afin de réparer l'injustice fiscale dont les contribuables, et principalement les familles, sont victimes. Cependant, ces propositions sont totalement insuffisantes : la progression de l'impôt, notamment par la non-indexation des tranches imposables, le cumul des revenus des époux et la totale insuffisance d'abattement pour charges de famille est telle que tout le monde s'accorde pour dire que l'impôt sur les revenus a dépassé la limite du supportable.

Une telle fiscalité est incohérente : le Conseil d'Etat n'avait pas manqué de le souligner lors de la réforme de 1964, en attirant l'attention du Gouvernement sur l'illogisme qui consiste à rétablir l'unité du patrimoine conjugal à des fins fiscales quand la législation civile supprime cette unité (Doc. parl., 1961-1962, 264, p. 131).

" Art. 77. — Voor de gebuilde belastingplichtigen zonder kinderen ten laste en voor de ongebuilde belastingplichtigen die een kind ten laste hebben, wordt de belasting berekend als volgt :

0 % op het gedeelte van het inkomen dat niet meer bedraagt dan 100 000 F;
5 % op het gedeelte van het inkomen dat ligt tussen 100 000 en 120 000 F;
10 % op het gedeelte van het inkomen dat ligt tussen 120 000 en 150 000 F;
15 % op het gedeelte van het inkomen dat ligt tussen 150 000 en 200 000 F;
20 % op het gedeelte van het inkomen dat ligt tussen 200 000 en 275 000 F;
25 % op het gedeelte van het inkomen dat ligt tussen 275 000 en 350 000 F;
30 % op het gedeelte van het inkomen dat ligt tussen 350 000 en 425 000 F;
35 % op het gedeelte van het inkomen dat ligt tussen 425 000 en 600 000 F;
40 % op het gedeelte van het inkomen dat ligt tussen 600 000 en 875 000 F;
45 % op het gedeelte van het inkomen dat ligt tussen 875 000 en 1 000 000 F;
50 % op het gedeelte van het inkomen dat ligt tussen 1 000 000 en 1 350 000 F;
55 % op het gedeelte van het inkomen dat ligt tussen 1 350 000 en 1 750 000 F;
60 % op het gedeelte van het inkomen boven 1 750 000 F.

Voor de andere belastingplichtigen worden de bovengenoemde inkomens, rekening houdend met de gezinstoestand en -lasten van de betrokkene, verhoogd of verlaagd in dezelfde verhouding als het aantal delen vastgesteld in de artikelen 74 en 74bis."

§ 5. Artikel 78 van hetzelfde Wetboek wordt door de volgende bepaling vervangen :

" Art. 78. — De in artikel 77 bedoelde bijdragen worden als volgt verminderd :

Bijdrage welke niet meer bedraagt dan :

10 000,— 15 %

Bijdrage begrepen tussen :

10 001,— en 15 000,— ... 12 %
 15 001,— en 20 000,— ... 10 %
 20 001,— en 25 000,— ... 8 %
 25 001,— en 30 000,— ... 6 %
 30 001,— en 35 000,— ... 4 %
 35 001,— en 45 000,— ... 2 %."

§ 6. De artikelen 79 en 81 van hetzelfde Wetboek worden weggelaten. »

VERANTWOORDING

I. De wijzigingen die de Regering in dit artikel heeft aangebracht, vormen lofwaardige, maar erg schuchtere pogingen om het fiscale onrecht weg te werken waarvan de belastingplichtigen, en voornamelijk de gezinnen, het slachtoffer zijn. Die voorstellen zijn niettemin volstrekt ontoereikend : de progressie van de belastingen, met name wegens het niet-indexeren van de belastingtranches, de cumulatie van de inkomens van de echtgenoten en de volslagen ontoereikende vrijstelling wegens gezinslast, zijn van die aard dat iedereen eensgezind zegt dat de inkomstenbelasting de grenzen van het duldbare heeft overschreden.

Een dergelijke belastingregeling is onsamenhangend : bij de hervorming in 1964 had de Raad van State niet nagelaten daarop te wijzen, en hij had de aandacht van de Regering gevestigd op het onlogische van een regeling die de eenheid van het echtelijk vermogen herstelt met een fiscaal oogmerk terwijl het burgerlijk recht die eenheid afschaft (Parl. Stuk, 1961-1962, 264, blz. 131).

Cette fiscalité est au surplus anti-économique : loin de combattre le chômage comme on l'a prétendu, notamment en Allemagne nazie, l'imposition des revenus cumulés du ménage freine l'ardeur au travail et donc la créativité, entrave l'épargne des ménages et constitue donc un frein pour la consommation et l'investissement dont, pourtant, les entreprises ont tant besoin à ce jour.

Cette fiscalité méconnaît la réalité : on a dit et redit que l'impôt doit atteindre les réalités. Or, le système actuel ne tient aucun compte des charges de famille réelles et est partant profondément injuste.

Cette fiscalité enfin est immorale. La Belgique demeure l'un des derniers pays d'Europe à pénaliser la création d'une famille, en sanctionnant le simple fait du mariage et en ne prévoyant pas de mesures suffisamment adéquates pour tenir compte des facultés contributives réelles des familles.

Le présent amendement tend dès lors à remplacer un système surané par un système moderne, dynamique et conforme aux réalités sociales. L'instauration du quotient familial, inspiré du système français, respecte ces impératifs et, au surplus, simplifie considérablement une législation devenue tellement touffue que n'importe quel contribuable doit désormais se faire assister pour remplir sa déclaration d'impôt, ce qui est inacceptable.

II. Certes, l'application du quotient familial entraînera une diminution des recettes du Trésor.

Il appartient à l'administration d'en calculer l'impact.

Toutefois, cette perte de recette doit être compensée de deux manières :

a) D'une part, il est indispensable que l'introduction du quotient familial s'accompagne d'une diminution des dépenses de l'Etat.

L'assainissement des dépenses publiques ne viendra pas des modifications qui seront apportées aux conditions de travail et plus particulièrement de celui des femmes. Seul un effort de l'Etat lui-même pour diminuer ses dépenses amènera un assainissement en profondeur des finances publiques.

b) D'autre part, il ne faut pas oublier que le système actuel décourage le travail et partant les rentrées fiscales; il décourage l'épargne et partant l'investissement créateur d'emplois.

Il est certain qu'à moyen terme, le Trésor s'y retrouvera en élargissant l'assiette fiscale.

La politique actuelle qui consiste à taxer fort diminue en réalité les possibilités ultérieures de taxation et aboutit, en fin de compte, à un appauvrissement du Trésor.

III. Sur le plan technique, l'introduction du quotient familial nécessitera l'aménagement de certaines autres dispositions du Code des impôts sur les revenus. Cet aménagement, dans un sens de simplification, ne doit pas poser de problèmes particuliers à une administration bien outillée.

R. HENDRICK

VII. — AMENDEMENT

PRÉSENTÉ PAR M. WAUTHY

Art. 154bis (nouveau)

Insérer un article 154bis (nouveau), libellé comme suit :

« Art. 154bis. — L'octroi des primes de réadaptation et des primes d'adaptation mentionnées à l'article 154 est étendu aux conditions et selon les modalités déterminées par le Roi, aux personnes visées à l'article 36 de la loi de réorientation économique du 4 août 1978. »

JUSTIFICATION

La loi du 4 août 1978 (loi anti-crise) a étendu le bénéfice de la diminution temporaire des cotisations patronales de sécurité sociale aux personnes qui, à partir de l'entrée en vigueur de la loi, sont devenues employeurs (art. 36).

Selon le commentaire de cet article, l'extension proposée avait pour but de supprimer toute discrimination entre les personnes ayant déjà la qualité d'employeur et celles qui le deviennent.

Die belastingregeling is bovendien anti-economisch : in plaats van, zoals men wel eens heeft beweerd, met name in nazi-Duitsland, de werkloosheid te bestrijden, wordt de werkloosheid door de belasting op de samengevoegde inkomens van het gezin, in het geheel niet teruggedrongen; integendeel, aldus wordt de werkloosheid en dus ook de creativiteit beknot, het gezinssparen tegengewerkt, en bijgevolg ook het verbruik en de investeringen, waaraan de ondernemingen nochtans zulk een sterke behoefte hebben.

Die regeling miskent ook de werkelijkheid : men heeft gezegd en herhaald dat de belastingen de werkelijkheid moeten raken. Nu houdt de huidige regeling geenszins rekening met de werkelijke gezinslast, wat bijgevolg uiterst onrechtvaardig is.

Die regeling is tenslotte immoreel. België blijft een van de laatste Europese landen waar het stichten van een gezin, en dus ook de vorming van een gezin gestraft wordt; er worden immers onvoldoende gepaste maatregelen genomen om rekening te houden met de werkelijke fiscale mogelijkheden van de gezinnen.

Dit amendement wil dus een overjaarse regeling vervangen door een moderne regeling, dynamisch en beantwoordend aan de maatschappelijke realiteit. De invoering van het gezinsquotiënt naar Frans voorbeeld beantwoordt aan die eisen en betekent bovendien een aanzienlijke vereenvoudiging voor een wetgeving die zo ondoorzichtig is geworden dat gelijk welke belastingplichtige nu hulp moet vragen om zijn belastingaangifte in te vullen, wat onaanvaardbaar is.

II. Zeker, de invoering van het gezinsquotiënt zal een vermindering van ontvangsten voor de Schatkist meebrengen.

Het is de administratie die de invloed ervan moet berekenen.

Dat verlies aan ontvangsten moet echter op twee wijzen gecompenseerd worden :

a) Enerzijds is het onontbeerlijk dat de invoering van het gezinsquotiënt gepaard gaat met een vermindering van de ontvangsten van de Staat.

De sanering van de overheidsuitgaven zal niet voortvloeien uit wijzigingen in de arbeidsomstandigheden en meer in het bijzonder in de arbeidsomstandigheden voor de vrouwen. Alleen een inspanning van de Staat zelf om zijn uitgaven te verminderen zal de overheidsfinanciën grondig saneren.

b) Anderzijds mag men niet vergeten dat de huidige regeling de werkloosheid en dus ook de belastingontvangsten vermindert, de spaarzin ontmoedigt en dus ook de arbeidscheppende investeringen.

Het staat vast dat de Schatkist op middellange termijn de zaak redt dank zij de uitbreiding van de belastinggrondslag.

Het huidige beleid inzake zware belastingen verkleint in werkelijkheid de mogelijkheden om later belastingen te heffen en leidt ten slotte tot een verarming van de Schatkist.

III. Op technisch vlak zullen de wegens de invoering van het gezinsquotiënt sommige andere bepalingen van het Wetboek van de inkomstenbelastingen moeten worden aangepast. Die aanpassing, in de zin van een vereenvoudiging, kan geen bijzondere problemen meebrengen voor een administratie die degelijk is toegerust.

VII. — AMENDEMENT

VOORGESTELD DOOR DE HEER WAUTHY

Art. 154bis (nieuw)

Een artikel 154bis (nieuw) invoegen, luidend als volgt :

« Art. 154bis. — De toekenning van de in artikel 154 bedoelde wederaanpassings- en aanpassingspremies wordt, onder de voorwaarden en op de wijze die de Koning bepaalt, tot alle in artikel 36 van de wet van 4 augustus 1978 tot economische heroriëntering bedoelde personen uitgebreid. »

VERANTWOORDING

De wet van 4 augustus 1978 (crisiswet) breidde het genot van de tijdelijke vermindering van de werkgeversbijdragen voor sociale zekerheid uit tot de personen die vanaf de inwerkingtreding van de wet werkgever zijn geworden (art. 36).

Volgens de commentaar bij dat artikel had die voorgestelde uitbreiding tot doel elke discriminatie weg te werken tussen de personen die al werkgever zijn en degenen die het worden.

Il résulte, d'autre part, des travaux préparatoires qu'une mesure essentiellement destinée à stimuler l'emploi se devait d'être étendue aux travailleurs indépendants qui engagent leur premier travailleur. C'est là, en effet, que se trouve un des plus grands obstacles à vaincre en même temps que l'un des moyens les plus efficaces de promouvoir une politique de l'emploi.

Cette motivation vaut, à fortiori, pour les primes de réadaptation et les primes d'adaptation, aucune adaptation n'étant plus nécessaire que celle du travailleur indépendant devenant employeur avec tout ce que cela implique d'obligations et de responsabilités nouvelles.

E. WAUTHY
P. DESCHAMPS
J. MICHEL
A. LIENARD
M. WATHELET
G. VERHAEGEN
G. le HARDY de BEAULIEU
F. FRANÇOIS

Voorts blijkt uit de voorbereidende werkzaamheden dat een maatregel, die in essentie bestemd is om de werkgelegenheid te bevorderen, moest worden uitgebreid tot de zelfstandige werknemers die hun eerste werknemer in dienst nemen. Juist op dat niveau immers moeten de grootste hinderpalen worden overwonnen en moet tegelijkertijd een van de meest efficiënte middelen worden gezocht om het werkgelegenheidsbeleid te steunen.

A fortiori geldt die motivering voor de wederaanpassings- en aanpassingspremies, aangezien geen aanpassing méér noodzakelijk is dan die van de zelfstandige werknemer die werkgever wordt, met al wat zulks aan nieuwe verplichtingen en verantwoordelijkheid met zich brengt.